

Magozwe

Magozwe

- Lesley Koyi
- Wiehan de Jager
- Leyla Tekül
- tyrkisk / bokmål
- nivå 5

(uten bilder)

Kalabalık bir şehir olan Nairobi'de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyuduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlar olmuş. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

...

I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortauet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Magozwe'nin anne ve babası öldüğünde o daha beş yaşında imiş. O da amcasıyla yaşamaya başlamış. Amcası çocukla hiç ilgilenmemiştir. Magozwe'ye hiç yeteri kadar yemek vermemiştir. Onu hep ağır işlerde çalıştırılmış.

...

Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istediğini söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.

...

Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: "Du er for dum til å lære noe som helst." Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

Sokak hayatı çok zormuş. Çocukların çoğu yemek bulmakta zorlanıormuş. Bazen yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yiyorlarmış. Hastalandıklarında yardım edecek kimseleri yokmuş. Gruptaki çocuklar dilenerek yada topladıkları çöpleri satarak biriktirdikleri parayla geçinmek zorundaymış. Şehirde egemenlik kurmak isteyen diğer rakip gruplarla da savaşmaları gerektiğinden hayat daha da zorlaşıyormuş.

...

Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å tigge og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slåsskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamamış.

...

En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet mørkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

Kitaptaki resimler büyüp pilot olan bir çocuğun hikayesini anlatırmış. Magozwe de pilot olacağını hayal etmeye başlamış. Bazen o hikayedeki çocuğun kendisi olduğunu hayal ediyormuş.

• • •

Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilte han seg at han var gutten i fortellingen.

Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileyenmiş. Bir adam ona yaklaşıp şöyle demiş, "Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyebileceğin bir yerde çalışıyorum." Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. "Umarım oraya gidip yemek yersin ha?" diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. "Belki," demiş ve oradan ayrılmış.

...

Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. "Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise", sa han og pekte på et gult hus med blått tak. "Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?" spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. "Kanskje", sa han og gikk.

Ondan sonraki aylarda, evsiz çocuklar Thomas'ı hep görmeye alışmışlar. Oraya gelip sokakta yaşayan insanlarla konuşuyormuş. Onların hikayelerini dinliyormuş. Ciddi ve sabırlı biriymiş, hiç saygısız ve kaba bir davranışы yokmuş. Bazı çocuklar öğlenleri o sarı ve mavi renkli eve gidip yemek almaya başlamışlar.

...

I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri frekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Magozwe kaldırıma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. "Ne kitabı bu?" diye sormuş. "Büyüküp pilot olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce "Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim," demiş.

...

Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. "Hva handler fortellingen om?" spurte Thomas. "Den handler om en gutt som blir pilot", svarte Magozwe. "Hva heter gutten?" spurte Thomas. "Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese", svarte Magozwe lavt.

Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas'a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe'ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiş. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.

...

Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.

Magozwe'nin onuncu yaş gününe yakın bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir köy çocuğunun büyüp ünlü bir futbolcu olmasının hikayesi imiş. Thomas hikayeyi bir kaç kez okumuş Magozwe'ye ve bir gün ona, "Sanıyorum artık senin okula gidip okuma yazma öğrenmenin zamanı geldi. Ne dersin?" demiş. Thomas çocukların hem ders öğrenip hem kalabileceği bir okuldan bahsetmiş.

...

Omkring Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbygutt som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: "Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?" Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeyi düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. "Belki de sokakta kalmam daha iyi," diye düşünmüştür.

...

Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett og han var福德 til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. "Kanskje det er bedre å bo på gata", tenkte han.

Bu düşüncelerini ve korkularını Thomas'la paylaşmış.
Zamanla Thomas onu okulda daha iyi bir hayatı
olacağına ikna etmiş.

...

Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med
tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli
bedre på det nye stedet.

Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyormuş burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

• • •

Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

Magozwe okula başlamış ama tabii çok zormuş. Geri kaldığı bir sürü şeyi öğrenerek sınıfın seviyesine yetişmesi gerekiyormuş. Bazen umudunu yitirip vazgeçmeyi düşündüğü de oluyormuş. Ama sonra pilot ve futbolcu olan çocukların hikayesi geliyormuş aklına. Tıpkı onlar gibi o da pes etmemeliymiş.

...

Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. "Bu hikaye nedir?" diye sormuş Thomas. "Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. "Adı Magozwe," demiş Magozwe gülümseyerek.

...

Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. "Hva handler fortellingen om?" spurte Thomas. "Den handler om en gutt som blir lærer", svarte Magozwe. "Hva heter gutten?" spurte Thomas. "Han heter Magozwe", svarte Magozwe med et smil.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Magozwe

Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](#).